13 Да отговаря нѣкой [і]прѣди да чуе,
Безуміе и поношеніе е за него.
14 Духъ-тъ на человѣка ще *го* подпира *въ*
немощь-тѫ му:
Но унылый духъ кой може въздигнѫ?
15 Сърдце-то на благоразумный-тъ придобыва
разумъ:
И ухо-то на мудры-тѣ търси знаніе.
16 [к]Даръ-тъ на человѣка отваря му мѣсто,
И привожда го прѣдъ голѣмцы-тѣ.
17 Който говори най напрѣдъ въ сѫдъ-тъ си
гледа ся праведенъ:
Но другарь-тъ му дохожда и го испытува.
18 Жрѣбіе-то прѣкратява распри-тѣ,
И рѣшава между силны-тѣ.
19 Братъ обиденъ по *непристѫпенъ* е отъ
крѣпъкъ градъ:
И разногласія-та *имъ* сѫ като вереи на
стълпъ.
20 [л]Отъ плодове-тѣ на уста-та на человѣка
ще ся насыти утроба-та му:
Отъ произведеніе-то на устны-тѣ си ще
ся насыти.
21 [м]Смьрть и животъ е въ рѫкѫ-тѫ на
языкъ-тъ,
И които го обычатъ ще яджтъ плодове-
тѣ му.
22 [н]Който е намѣрилъ *добрѫ* женѫ, намѣ-
рилъ е благо,
И получилъ е благодать отъ Господа.
23 Сиромахъ-тъ говори съ моленія;
Но богатый-тъ отговаря съ [о]жестокость.
24 Человѣкъ *който има* пріятели, трѣбува
да ся обхожда пріятелскы:
[п]И има пріятель по тѣсенъ и отъ братъ.

ГЛАВА 19.

1 [а]По добръ е сиромахъ-тъ, който ходи
въ цѣлость-тѫ си,
Неже развратный въ устны-тѣ си който е
и безуменъ.
2 На душѫ-тѫ невѣжество-то наистинѫ не
е добро:
И който бърза съ нозѣ-тѣ спънува ся.
3 Безуміе-то на человѣка искривява пѫть-
тъ му:
И [б]сърдце-то му негодува противъ Господа.
4 [в]Богатство-то притуря много пріятели:
А сиромахъ-тъ бява оставенъ отъ прія-
теля си.
5 [г]Лъжливый свидѣтель нѣма да остане не-
наказанъ:
И който говори лъжы нѣма да избѣгне.
6 [д]Мнозина търсятъ лице-то на *щедрый-тъ:
И [е]всякой е пріятель на дающій-тъ дарове.
7 [ж]Сиромахъ-тъ го мразятъ всичкы-тѣ му
братія:
[з]Колко повече ще отбѣгнуватъ отъ него
пріятели-тѣ му?
Той тича вслѣдъ думы които нѣма *да ся
испълнятъ*.
8 Който придобыва умъ, обыча душѫ-тѫ си:
Който пази благоразуміе, [и]ще намѣри
добро.
9 [і]Лъжливый свидѣтель нѣма да остане не-
наказанъ:
И който говори лъжы ще погыне.
10 Изнѣженность-та не прилича на безуменъ:
Много по малко [к]на рабъ, да властвува
надъ началницы.
11 [л]Благоразуміе-то на человѣка въспира
ярость-тѫ му:
[м]И слава му е да ся не призира на прѣ-
стѫпленіе-то.
12 [н]Гнѣвъ-тъ на царя е като рыканіе на львъ:
А [о]благоволеніе-то му, като росѫ на трѣ-
вѫ-тѫ.
13 [п]Безумный сынъ е погыбель на отца си:
И [р]прѣпирни-тѣ на женѫ сѫ непрѣстанно
капаніе.
14 [с]Домъ и богатство ся оставятъ наслѣдіе
отъ отцы-тѣ;
Но [т]благоразумна жена отъ Господа *ся
дава*.
15 [у]Лѣность-та хвьрля въ дълбокъ сънъ:
И мьрзелива душа [ф]ще е гладна.
16 [х]Който пази заповѣдь-тѫ, съхранява ду-
шѫ-тѫ си:
А който прѣзира пѫтища-та си ще погыне.
17 [ц]Който милува сиромаха заемнува Го-
споду:
И той ще му въздаде въздаяніе-то му.
18 [ч]Наказувай сына си додѣто има надежда;
†Но не подигай душѫ-тѫ си да го
умьртвишь.
19 Яростный ще земе наказаніе;
Защото и да *го* освободишь, трѣбва пакъ
исто-то да направишь.
20 Слушай съвѣтованіе и пріемай поученіе,
За да станешь мудръ [ш]въ сетнины-тѣ си.
21 Има [щ]много мысли въ сърдце-то на че-
човѣка;
Но съвѣтъ-тъ Господень, той ще остане
твърдъ.
22 Милость-та на человѣка е честь нему:
И сиромахъ-тъ е по добръ отъ лъжеца.
23 [ъ]Страхъ-тъ Господень доноси животъ,

і Іоан. 7; 51.
к Быт. 32; 20. 1 Цар. 25; 27. Гл. 17; 8. 21; 14.
л Гл. 12; 14. 13; 2.
м Виж. Мат. 12; 37.
н Гл. 19; 14. 31; 10.
о Іак. 2; 3.
п Гл. 17; 17.

—

а Гл. 28; 6.
б Псал. 37; 7.
в Гл. 14; 20.
г Ст. 9. Исх. 23; 1. Втор. 19; 16, 19. Гл. 6; 19. 21; 28.
д Гл. 29; 26.
* *Или* князя.
е Гл. 17; 8. 18; 16. 21; 14.
ж Гл. 14; 20.
з Псал. 38; 11.
и Гл. 16; 20.
і Ст. 5.
к Гл. 30; 22. Еккл. 10; 6, 7.
л Гл. 14; 29. Іак. 1; 19.
м Гл. 16; 32.
н Гл. 16; 14, 15. 20; 2. 28; 15.
о Осія 14; 5.
п Гл. 10; 1. 15; 20. 17; 21, 25.
р Гл. 21; 9, 19. 27; 15.
с 2 Кор. 12; 14.
т Гл. 18; 22.
у Гл. 6; 9.
ф Гл. 10; 4. 20; 13. 23; 21.
х Лук. 10; 28. 11; 28.
ц Гл. 28; 27. Еккл. 11; 1. Мат. 10; 42. 25; 40. 2 Кор. 9; 6, 7, 8. Евр. 6; 10.
ч Гл. 13; 24. 23; 13. 29; 17.
† *Или* И да *го* не щади душата ти за вопль-тъ му.
ш Псал. 37; 37.
щ Іов. 23; 13. Псал. 33; 10, 11. Гл. 16; 1, 9. Иса. 14; 26, 27. 46; 10. Дѣян. 5; 39. Евр. 6; 17.
ъ 1 Тим. 4; 8.